

Sagens genstand

Principalt en påstand på grundlag af artikel 263 TEUF om annullation dels af Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 26) og af Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 1), dels af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 62, s. 25) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 62, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, og subsidiært en påstand på grundlag af artikel 277 TEUF om, at det fastslås, at artikel 1, stk. 1, i afgørelse 2014/119, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 24, s. 16), samt artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 208/2014, som ændret ved Rådets forordning (EU) 2015/138 af 29. januar 2015 om ændring af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 24, s. 1), ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Der er ikke anledning til at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Serhiy Vitaliyovych Kurchenko bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Sag anlagt den 26. oktober 2016 — OP mod Kommissionen

(Sag T-478/16)

(2016/C 475/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: OP (Bonn, Tyskland) (ved advokat S. Conrad)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af sagsøgtes stiltiende og udtrykkelige afgørelser af henholdsvis den 16. og den 30. september 2016 (Ref.: Ares (2016) 5716994) om afslag på sagsøgerens administrative klage af 17. april 2016, der blev indgivet i henhold til artikel 22, stk. 1, i forordning (EF) nr. 58/2003 om prøvelse af lovligheden af den afgørelse, som blev truffet af Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd den 18. marts 2016 (Ref.: Ares (2016) 1371979) og modtaget af sagsøgeren den 28. april 2016, hvorved sagsøgerens ansøgning om støtte af 17. november 2015 (ansøgningsnummer 716017 — QUASIMODO) inden for rammeprogrammet »Horisont 2020«, EFR's arbejdsprogram 2016 (EFR's etableringsstøtte), blev anset for uegnet og afvist.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgers ret til at få prøvet lovligheden af Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråds handlinger henset til, at sagsøgte ikke besvarede sagsøgers administrative klage inden for den frist, der er fastsat i artikel 22, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 58/2003⁽¹⁾.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at afslaget på sagsøgers ansøgning om støtte var ulovlig.

Sagsøger gør gældende, at afslaget på dennes administrative klage ligeledes er ulovlig, eftersom Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråds afgørelse om afslag på sagsøgers ansøgning om støtte i sig selv var ulovlig.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19.12.2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer (EFT L 11, s. 1).

Sag anlagt den 14. oktober 2016 — Tuerck mod Kommissionen

(Sag T-728/16)

(2016/C 475/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sabine Tuerck (Woluwe Saint Pierre, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 10. december 2015 om bekræftelse af overførslen af sagsøgerens pensionsrettigheder annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten vedrørende overførsel af pensionsrettigheder, af 3. marts 2011. Denne tilsidesættelse er begået af ansættelsesmyndigheden i forbindelse med beregningen af fraregningen af det beløb, der udgøres af revurderingen af kapitalen mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel.
2. Andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, for så vidt som ansættelsesmyndigheden har taget hensyn til hendes forfremmelse med tilbagevirkende kraft med henblik på at fastsætte hendes grundløn på datoen for anmodningen om overførsel af hendes pensionsrettigheder.